

Aleg 120

Sprawozdanie

Wydziału krajowego, jako komisji o petycji Wydziału powiatowego w Wadowicach w przedmiocie uznania drogi Zembrzycko-Biertowickiej za drogę krajową.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 29. grudnia 1898 l. 219 przekazał Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu jako komisji do załatwienia załączoną petycję Wydziału powiatowego w Wadowicach o uznanie drogi Zembrzycko-Biertowickiej za drogę krajową.

Wykonując powyższą uchwałę, Wydział krajowy przedkłada Wysokiemu Sejmowi następujące sprawozdanie:

Droga Biertowice-Zembrzyce przechodzi przez dwa powiaty: Wadowicki i Myślenicki na długości 25 kilometrów.

Do końca r. 1897 wybudowano część drogi na długości 10½ klm., pozostało zatem do budowy jeszcze 14½ klm. Wydatki budowy wynosiły 82.207 zł. 24 ct., które pokryte zostały subwencją państwową w kwocie 43.800 zł., subwencją krajową w kw. 26.000 zł., subwencją powiatów myślenickiego i wadowickiego w kwocie 4.000 zł., prestacjami drogowymi wartości 2.895 zł. 32 ct., tudzież datkami dobrowolnymi skarbu arcyksiążęcego w Izdebniku w kwocie 5.662 zł. 9 ct., razem 82.357 zł. 41 ct. Na rok 1898 pozostała zatem do dyspozycji kwota 150 zł. 17 ct.

Koszta dalszej budowy tej drogi obliczone zostały w sumie 80.000 zł. Potrzebny na ten cel fundusz został zabezpieczony w następujący sposób:

Fundusz krajowy przyczyni się subwencją do wysokości	30.000 zł.
Skarb państwa	24.000 „
Powiat wadowicki	11.662 „
„ myślenicki	10.000 „
Skarb izdebnicki	4.338 „
razem	80.000 zł.

W stosunku do ogólnych kosztów budowy, fundusz krajowy przyczynić się ma zasiłkiem w wysokości 34,59% tychże kosztów. Techniczne kierownictwo i nadzór nad budową tej drogi poruczył Wydział krajowy swemu inżynierowi Władysławowi Turskiemu, zaś administracyjne czynności sprawuje delegat obu powiatów p. Ludwik Seeling, dyrektor dóbr izdebnickich.

Oba powiaty, przez które droga Zembrzyce-Biertowice przechodzi, przyjęły na siebie obowiązek przyszłego utrzymywania tej drogi w dobrym stanie, a zresztą droga ta uznana została za drogę gminną I. klasy, zatem już z mocy ustawy drogowej zabezpieczone ma dostateczne środki przyszłego utrzymania.

Wydział powiatowy w Wadowicach odniósł się już w r. z. do Wydziału krajowego z prośbą o przedstawienie Wys. Sejmowi wniosku na uznanie tej drogi za krajową, atoli Wydział krajowy prośby tej nie uwzględnił.

Wydział krajowy musi zauważyć, że droga Zembrzyce-Biertowice obok znaczenia dla c. i k. administracji wojskowej ma pod względem komunikacyjnym czysto charakter lokalny, a w obec tego charakteru fundusz krajowy, jak to powyżej podane cyfry wskazują, poniósł już i poniesie w przyszłości znaczne ofiary na cele budowy. W obec zaś ofiarności funduszu krajowego, skarbu państwa i skarbu izdebnickiego, Reprezentacye powiatowe w Wadowicach i Myślenicach przyczynić się mają do kosztów budowy kwotą stosunkowo nieznaczną. Słuszną jest zatem rzeczą, ażeby koszta przyszłego utrzymania drogi potrzebnej dla ruchu lokalnego ponosiły powiaty z własnych funduszów, przy ewentualnej pomocy skarbu państwa.

Wydział powiatowy w Wadowicach podnosi w swej petycyi, iż droga, przechodząca przez dwa powiaty, wymaga jednolitej administracji, a tej żaden z powiatów podjąćby się nie mógł. Wydział krajowy sądzi jednakowoż, iż oba powiaty mogą ustanowić wspólnego delegata, jak to ma miejsce obecnie przy budowie, który sprawować może całą administrację z wielkim pożytkiem dla drogi.

Z powyższych powodów Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Wydziału powiatowego w Wadowicach ls. 219 o uznanie drogi Zembrzyce-Biertowice za krajową przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Z Rady Wydz. kraj. Król. Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem.

Lwów dnia 24. lutego 1899.

Marszałek krajowy:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Członek Wydziału krajowego.